

HÍR PING

A Magyarországi Éjféli Sportbajnokságok Egyesületének lapja

GYÓGYÍTOTT,
ÉS SZERVEZTE A MAGA NEMÉBEN
EGYEDÜLÁLLÓ DROGPREVENCIÓS,
MENTÁLHIGIÉNÉS PROGRAMJÁT

DR. FARAGÓ SÁNDOR

PINGPONGDOKI,

SPORTOLÁSI LEHETŐSÉGET
NYÚJTVA KALLÓDÓ FIATALOKNAK.

Ő MINDEN TIZENÉVES
ÉS AZ EGÉSZ ORSZÁG PINGPONGDOKIJA.

ÓBUDA-BÉKÁSMÉGYER ÖNKORMÁNYZATA
ÉS SZENT MARGIT RENDELŐINTÉZET

Az igazi karácsonyi ajándék

Újabb szabálmódosítás

MÉSE szakmai konferencia

Dr Faragó Sándor emlékverseny

Portrék: Szabó Zsuzsa

Bartha György

Az igazi karácsonyi ajándék – Egy fiatal karácsonyi kívánsága

Kedves Barátaim!

Közeledik a Karácsony, a szeretet ünnepe. Ilyenkor szívből (vagy szokásból, divatból) igyekeznek az emberek kifejezésre juttatni a hozzátartozóik iránti ragaszkodást azáltal, hogy valamilyen ajándékkal kedveskednek egymásnak. Vannak, akik az egész évi szeretet-tartozást egy drága ajándékkal akarják „megadni”. Érdemes elgondolkodni: valóban erre van családtagjainknak, barátainknak szükségük?! És mi – mit kívánunk karácsonyra?

A napokban újra a kezembe került egy kis irat, amelyet már korábban is olvastam.

Mivel ismeretlen a szerzője, így nem sértem meg a szerzői jogokat, ha karácsony ünnepére alkalmazva közlöm néhány részletét:

„Ne vegyél nekem (drága) dolgokat, amelyekre te hiába vágtyál! Ne érezz bűntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amit csak megkívnok – karácsonyra!

Inkább add nekem az idődet, a drága kincset érő figyelmedet – töltsd velem a karácsony ünnepét! Kérdezd meg, mi történt velem mostanában! Beszéljess velem arról, hogy mit gondolok! Érdeklődj tőlem, hogyan oldom meg feladataimat! Taníts engem a jóra, és mondd el, mi a rossz! Dicsérsz, ha megérdemlem! Terelj jó útra, ha tévedtem!

Higgy nekem, bízz bennem! Irányításoddal jó utat fogok választani. Ha magam mellett tudlak, nem csatlakozom bandákhoz, távol tartom magam az alkoholtól és a drogtól.

Szeress, és hagyd, hogy szeresselek! Szeress akkor is, ha rossz vagyok! Mutasd ki szeretetedet még abban az esetben is, ha nem tetszik neked a viselkedésem!

Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedéseimkor! Add értésemre, hogy mindig van

esély az újrakezdésre! Engedd meg, hogy tetteimért vállaljam a felelősséget!

Mondd sokszor, hogy szeretsz engem! Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok, és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is!

Kérlek, legyél 2009-ben TE az én legszebb karácsonyi ajándékom!”

Azt gondolom, hogy valóban az a legszebb karácsonyi ajándék, ha nem(csak) „valamit” adunk egymásnak, hanem önmagunkat: a szívünk őszinte szeretetét. Legfőképpen nem egy számítógépre, csodabiciklire, menő cuccra, hanem gondoskodó édesapára, jóságos édesanyára, igazi barátira, hűséges társra van szükségünk.

Neked lesz-e ilyen karácsonyi ajándékod? És te – leszel ilyen karácsonyi ajándék valakinek?

Az első karácsony ünnepén Isten egy különleges ajándékot adott nekünk: Jézust, a Megváltót, aki életünk Társa, Barátja. Az Ő személye és szeretete csodálatos, boldogító ajándék – s Óaltala lehet a mi személyünk és szeretetünk is ajándék mások számára.

Boldog Karácsonyt!

Jenei Zoltán református lelkész, MÉSE régióvezető

Újabb szabálmódosítás

Debrecenben, a kistérségi konferencián került szóba a téma és a következők hangzottak el: Amikor a Holdsugár Program, a MÉSE elindult, elmentünk egymáshoz és rendeztünk egy versenyt, ahol mindenki játszhatott mindenkiel. Később kettéosztottuk az indulókat és lett külön fiú és külön lány kategória, majd bevezettük a kicsik és nagyok kategóriáját is. Végül még jobban szétszedtük az indulókat, és lett alsós, felsős, középiskolás, felnőtt, „profi” külön fiú, lány kategória. Azt hittük, hogy ezzel kimerítettük az összes lehetőséget, de kiderült, hogy még mindig tovább tudjuk bontani, és az alacsonyabb korosztályban is be kell vezetni a haladó kategóriát.

Azt hiszem, sokan vannak ez ellen, hiszen a közvetlen célunk, a 12-25 éves korosztály, és ténylegesen az állami támogatás erre a programra jár, de ha van megfelelő mennyiségű asztal, és van pénz a díjazásra (serleg-érem), akkor miért ne oszthatnánk ki a gyerekek között úgy, hogy több kategóriában hirdetünk eredményt? Miért baj, hogy mindenki éremmel megy haza?

A felnőtt és haladó kategóriáról a következő a véleményem: Azokat a személyeket nem szívesen látom a versenyein, akiknek nincs köze hozzánk, és nem vesz részt az éjszakai pingpong mozgalomban. DE akik ebből nőttek ki, és rendszeresen lejárnak a klubjainkba, illetve azok, akik kísérik a gyerekeinket a versenyre, ha van hely, akkor miért ne indulhatnak el? Továbbá megjelentek családok is és a papa és mama is elindulna a versenyeken.

Ez utóbbi három réteg (kiöregedtek, kísérok, családok) nem az elsődleges célközönségünk, hanem eszköz a kezünkben, hogy a tényleges célközönségünknek példát tudjunk mutatni. A gyerekek látják, hogy ha lejárnak a klubokba, versenyekre, akkor ezt megtehetik a későbbiekben is, nem ciki a pingpongverseny, még apukák és anyukák is játsszák.

Az úpesteri és a többi versenyen tapasztaltak alapján a következőt javaslom:

- A 3 felnőtt kategória (férfi, női, haladó) lebonyolítási rendje „vigaszágas tábla” rendszerű legyen a legjobb 8-ig, (vagy 4-ig) utána a döntő teljesen egyenes kieséses rendszer legyen. Természetesen ki lehet emelni az erőssorrend ismeretében az első 1-4 főt, és ha van idő, akkor játszhatnak akár 3 nyert szettet is. (a lebonyolítási tábla megismerésében segítik)
- Minden alkalommal a gyerek kategóriával kezdődjön a verseny az összes asztalon, és a felnőttek addig nem állhatnak asztalhoz, amíg van fiatalabb korosztályú csoport, akik még nem játszottak.
- A felnőttek addig segítsenek a számolásban, lebonyolításban. (Minden klubvezető jelöljön ki a csapatából 1-2-3 felnőttet, akik segítenek a szervezőknek a lebonyolításban.)
- A döntőt 2-3 korosztályonként egyszerre kell lejátszani, kiemelt asztalon, bíróval, hangosan számolva az eredményt úgy, hogy addig a verseny többi résztvevője nem játszik. (A versenyt ez maximum 2 alkalommal szakítja meg.) Amikor vége van a 2-3 döntőnek, akkor kerüljön sorra az ő eredményhirdetésük. A cél, hogy mindenki őket nézze és ünnepelje!
- A verseny megnyitásakor a lebonyolítási rendet ismertetni kell, illetve lehetőség szerint a verseny meghirdetésekor a honlapra már a tervezet is felkerülhet. (Különösen a felnőtteké, hiszen azt nem nagyon kell megváltoztatni.)
- A nevezést a csapatvezetők adják le a szervezőknek, külön kategóriákra bontva az indulókat.
- Be kell vezetni a kisebb korosztályban is a haladó kategóriát.

Jakab Péter

MÉSE Szakmai Konferencia

Debrecen, 2009. november

MÉSE regionális Szakmai Konferencia volt Debrecenben 2009. november 28-án, pénteken a Debrecen-Széchenyi kerti Református Egyházközség Mindenki Otthona Foglalkoztató Házában.

A rendezvény meghívottai a MÉSE klubvezetők és munkatársaik voltak.

A konferencián Bakonszeg, Miskolc, Nyírbágy, Szarvas, Szentendre, Tiszaeszlár és Debrecen képviselői voltak jelen.

Első napirendi pontként Varga Éva pszichológus, a Drogambulancia munkatársa tartott értékes előadást a drog prevenció szintjeiről és a kallódó fiatalok mentésének lehetőségeiről, különös tekintettel a civil szervezetek közösségi szolgálatára.

Az előadást megbeszélés, csoportos támafeldolgozás követte.

Az előadás után Jakab Péter MÉSE elnök odátartta a munkatársi közösség elé a sürgős megoldásra váró, több alkalommal is feszültségeket kiváltó problémát, nevezetesen a fiatalok és felnőttek, az amatőrök és haladók MÉSE versenyen történő indításának kérdéskörét.

A hozzászólások nyomán kikristályosodott a jó lelkiismerettel, következetességgel megvalósítható állásfoglalás:

- A 12-25 éves korosztály a MÉSE célcsoportja, őket kell elsősorban játéklehetőséghez juttatni!
- A haladókat minden korcsoportban külön kell szerepeltetni!

A továbbiakban a TÁMOP pályázat és a Norvég pályázat ismertetésére és megbeszélésére került sor.

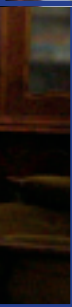
A munkatársak örömmel fogadták a sikeres illetve ígéretes pályázatokat, és jó tanácsaikkal segítették a pályázati célok bölcs és hatékony teljesülését-megfogalmazását.

A tartalmas találkozót munkaebéd zárta, a terített asztalnál is lehetőség nyílt a konferencia témák elemzésére és a baráti kapcsolatok ápolására.

Köszönjük a MÉSE pályázati támogatását, hasznosnak tartjuk ezeket a szakmai (országos vagy regionális) konferenciákat, mivel nagy segítséget jelentenek a szakmai továbbképzésben, a MÉSE arculatának megőrzésében, az aktuális feladatok megbeszélésben, a felvetődő problémák konszenzusos megoldásában.

Jenei Zoltán, MÉSE régióvezető

Dr Faragó Sándor emlékverseny

Dr Faragó Sándorról emlékeztek meg Óbudán 2009. október 17-én.

Óbuda polgármestere Bús Balázs, Dr. Várszegi József a Szent Margit Rendelőintézet igazgatója és Jakab Péter a Magyarországi Éjféli Sportbajnokságok Egyesülete (MÉSE) nevében leplezte le a „Pingpogdoki” emléktábláját.

Helyszínül azt a gyermekorvosi rendelőintézet előtti teret választották, ahol elkezdődött az a program, ami azóta őt feledhetlenné tette. Eljöttek a régi ismerősök, volt betegek, híres sportolók, régi klubtagok és szinte valamennyi hazai és határon túli éjszakai pingponglklub képviselte magát. Mindenki hozott magával valamilyen régi emléket, amit több vitrinben tudtak csak elhelyezni a rendelőintézet 3. emeletén.

A megemlékezés után indult el az „Egészség-olimpia Óbudán 2009-2010” eseménysorozat, aminek a keretében a MÉSE szervezte meg a pingpong bajnokságot. A versenyen 134 induló volt. Köszönet a segítőknek (Szabó Zsuzsa, Tarr Bertalan, Fodor Zoltán) hiszen óriási munka volt lebonyolítani a rendelőintézet 4 szintjén a rendezvényt.

„... újabban arra gondolok, ha nem csináltam volna ezt éveken át, öreg gyerekként biztosan én is kliens lennék valamelyik éjszakai pingpong klubban. Péntek esténként meg úgy fekszem le, hogy az jár a fejemben, most indulnak el ezrével a srácok. És amikor én már alszom, ők az első szettnél tartanak talán...”

Dr Faragó Sándor, 1945-2008

2009. október 17. Dr. Faragó Sándor emlékverseny végeredménye:

Alsós fiú (5 induló):

1, Csenki Márk,	Újpest
2, Szilágyi Tamás,	Csömör

3, Budai Szebasztián,	Óbuda

Alsós lány (4 induló)

1, Dvoracsek Renáta,	Óbuda
2, Németh Rebeka,	Óbuda
3, Németh Lea,	Óbuda

Felső fiú (26 induló):

1, Veszely Dániel,	Göd
2, Ollé Dániel,	Óbuda
3, Molnár Viktor,	Óbuda

Felső lány (7 induló):

1, Számely Anna,	Göd
2, Számely Júlia,	Óbuda
3, Lánckzy Vivienn,	Szentendre

Középiskolás fiú (24 induló):

1, Borcsányi Balázs,	IX. kerület
2, Dányi János,	Óbuda
3, Várnagy Szabolcs,	Szentendre

Felnőtt nő (14 induló):

1, Litkei Angéla,	Újpest
2, Börzsei Bernadett	Óbuda
3, Odler Szabina	Bena (Szlovákia)

Felnőtt férfi (46 induló):

1, Pálos Péter,	Óbuda
2, Török Attila,	Óbuda
3, Iványi Gergő	Óbuda

Szülő-gyermek páros (4 páros)

1, Patonai Bátor - Patonai Gábor,	Óbuda
2, Borsányi András - Borsányi Gábor,	Óbuda
3, Dvoracsek Attiláné - Dvoracsek Renáta,	Óbuda

A Doki munkáját a MÉSE folytatja és a www.holdsugar.hu oldalon mindenki megtalálhatja a legközelebb lévő éjszakai pingpong klubot, illetve elolvashatja, hogy hol lesz a következő országos, vagy régiós verseny. Az emlékversenyről részletes képes beszámolót találhattok a 8-11. oldalon.

Jakab Péter, MÉSE

Időpontváltozás:

A munkanapok átcsoportosítása miatt a **szentendrei Dr. Faragó Sándor emlékverseny** 1 nappal később kerül megrendezésre, így az új időpont:

2009. december 19. szombat!

Az érkezés és nevezés 18.00-tól lehetséges, 19.00 kor lezárjuk a nevezést és legkésőbb 19.30-kor megpróbáljuk elindítani a versenyt. Új lebonyolítási rendben szeretném megrendezni a versenyt, ezt egy későbbi pontban megindokolom és részletezem is.

„TÁMOP” pályázat:

Egy 2008. évben beadott pályázatunkat támogatásra érdemesnek találták a 2. körben, így 2010. január 1-től kezdődően másfél éven keresztül tudunk segítséget nyújtani a következő 6 klubnak a programjai megvalósulásában: Csömör, Debrecen, Szarvas, Bakszeg, Zagyvaróna, Szentendre. Pályázat cél volt, hogy a 6, már működő klub programjai támogatása mellett 6 új klubot is beindítsunk és a korábban említett 6 klub fogja ezt lebonyolítani. Ezen kívül drámapedagógiai foglalkozásokat kell tartani és egy felmérést kell készíteni a részt vevő klubokban. A pályázat 18 hónapon keresztül biztosítja a támogatást, viszont ennek fejében 72 alkalommal nyitva kell lennie a klubnak, ezeket az alkalmakat adminisztrálni, dokumentálni kell, tehát nem kis munka hárul a szervezetekre.

„Norvég” pályázati lehetőség:

A következő pályázatunk arról szól, hogy a „Holdsugár Programot” az országban minél több helyen megismertessük. Ennek érdekében egy utánfutóra és a benne lévő felszerelésre (3 db. pingpong asztal, csocsó, darts) pályázunk, amit 2-3 hetente elvonatunk különböző helyszínekre és ott egy versenyt rendezünk a helyi iskolában. Természetesen

itt is kell felmérést készíteni, de ehhez már hozzászoktunk. Ebben a programban Miskolc, Tiszaeszlár és a közép-magyarországi klubok vennének részt. Ahhoz hogy valaki be tudjon segíteni a lebonyolításban a következőkre van szükségünk: egy agilis ember, aki a saját klubja és munkája mellett el tud menni vidékre, van vonóhorga és erős autója, tud vezetni utánfutós autót, és biztosítani tudja az utánfutó és a rakomány biztonságos őrzését.

Ha valakinek még van kedve ehhez a munkához, jelentkezzen!

Újpesti verseny:

Megjelent az újpesti verseny után egy-két kritikai megjegyzés. Ez nem baj, hiszen sokan vagyunk, sokféle képen látunk dolgokat, és senki sem olyan stílusban tette meg az észrevételét, hogy azzal a másikat, a szervezőket megbántotta volna. Úgy gondolom, hogy volt alapja a kritikának, és nyilván nem ez volt az a verseny, ami senkinek sem tetszett, hanem ennél a versenynél jött elő sokadszor is az a probléma, (borult ki a bili), amiről már oly régóta beszélünk és próbálunk megoldást találni rá. Tehát köszönjük az újpesti szervezőknek a versenyt, nem könnyű olyan versenyt szervezni, ami mindenkinek tetszik, és aki még ilyet nem csinált az nem is tudja, hogy mi mindenre kell figyelni, és mennyi munka van vele.

EMLÉKFAL - PINGPONGÜTŐKBŐL

2009-2010. évben Óbudán a Szent Margit Rendelőintézet szervezésében egy rendkívüli rendezvénysorozat indult el Egészségolimpia Óbudán címmel. (...) A III. kerület számos közéleti személyisége, így Udvaros Dorottya és neves olimpikonok is, örömmel lettek a rendezvénysorozat arcai, és ezzel kapcsolatban Udvaros Dorottya a mellékelt interjút adta.

2009. október 17-én a Szent Margit Rendelőintézetben kerül sor

a DR. FARAGÓ SÁNDOR emléktáblájának avatására.

Emléktáblát avat Bús Balázs Polgármester Úr a Pingpong-doki tiszteletére, melynek időpontja:

2009. október 17., 17.00 óra

Ugye, emlékszünk még, Dr. Faragó Sándorra, az óbudai gyerekorvosra, aki a csellengő, veszélyeztetett gyerekeket, kamaszokat akarta megmenteni drogtól, alkoholtól, bűnözéstől, az aktív sportolás (pingpong) útján.

A kilencvenes években a saját kollégái is örültek tartották, amikor saját pingpongasztalát vitte be a rendelőintézetbe, zsíros kenyeret kent és várta a gyerekeket...

A számítása azonban bejött, az Éjféle Sportbajnokság klubhálózattá vált. Több tucat helyszínen ezrével sportoltak, sportolnak ma is a srácok.

Ez a családpótló, szórakoztató, életmódformáló szociális sport- és játéklklub alternatívát kínál, hogy ne kábítószerral és az alkohollal ismerkedjenek a fiatalok, hanem közösségbe járva a sportban mérjék össze erejüket.

Mi most Óbudán arra vagyunk kíváncsiak, mennyire erős az emlékezet, összekovácsol-e a barátság, a hála, a tenni akarás.

Vajon hányan tartják fontosnak, hogy egy estét, vagy egy éjszakát a Pingpong doki emlékének áldozzanak?

Várjuk a csepeli, abasári, magyarhomorógi, kocsolai, pócsmegyeri, és az összes többi srácot, fiatal felnőttét, akik annak idején valaha törődést, emberséget, jó szót kaptak Faragó doktortól, és a Holdsugár Programtól.

Hozzák el az ütőjüket, pattogjon a labda a Pingpong-doki emlékére!

(...)

Az emléktábla avatáson részt vesznek a kerület közéleti személyiségei és nagy örömünkre és megtiszteltetésünkre, az első pingpongmérkőzést Udvaros Dorottya és „meglepetés” olimpikonunk játssza.

„... újabban arra gondolok, ha nem csináltam volna ezt éveken át, öreg gyerekként biztosan én is kliens lennék valamelyik éjszakai pingpong klubban. Péntek esténként meg úgy fekszem le, hogy az jár a fejemben, most indulnak el ezrével a srácok. És amikor én már alszom, ők az első szettnél tartanak talán....”

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

Az egészség nem kérdés

Tisztelt Megemlékezők!

Emléktáblát avatni jöttünk, a szó legnehezebb értelmében egy nem mindennapi ember emléktábláját. Doktor Faragó Sándort sokan ismerték: szülők és gyermekek, akik a tragédia hírért úgy fogadták, mint ha családtagjuk távozott volna el. Pszichiáter volt, később gyermekorvosként dolgozott a kerületben. Mások is dolgoznak ezen a területen, nála azonban gyermek sohasem sírt. A szülő tudja, mekkora izgalommal megy a kisgyermek ol-tásra, ezért számára így válik nyilvánvalóvá, milyen gyermekbarát orvost veszítettünk el. A diagnózissal, terápiával sohasem ért véget a rendelés. Sőt. A kicsik mindig kaptak valami kis ajándékot, rágót, matricát. Persze volt beugró is nála. Így hívták a Túró Rudit, amit a kis páciensek hoztak neki, mert tudták, hogy szereti. A komoly orvos gyermek volt a gyerekek között.

Hallottam egy kisfiúról, aki a doktort egyenesen cinkosává fogadta. Gyengének

mutatta magát, sok tejet ivott, hogy fehér legyen a nyelve, vett egy Túró Rudit és bejelentkezett orvosi vizsgálatra. Nem kertelt, kijelentette: nem szeretne egy ideig iskolába menni. A doktor azonnal tárcsázta a szülő számát. „Halló, itt doktor Faragó Sándor. Gyermeke megjelent rendelőmben. Panaszai alapján megállapítom, a helyzet súlyos. Hat hónapig semmiképpen sem mehet iskolába.” Nem lehetett nem kedvelni őt.

Az orvos esküje szerint életeket ment, azonban Faragó Sándor a családok egységének megőrzésére is vállalkozott, amikor az éjszakában csellengő fiatalok megmentését tűzte célul maga elé. Orvosként (később főorvosként) volt módja végig követni, miként árad szét a rendszerváltás pillanatától kezdve az országban a fiatalokat és családtagjaikat megnyomorító kábítószer örület. A veszély felismerése, feltérképezése önmagában kevés, ha nem párosul hozzá kreatív tettvágy; mit sem ér. Ő azonban nem volt rest, és hozta a saját pingpong asztalát, ezzel pedig új fejezetet nyitott megannyi jobb sorsra érdemes fiatal életében. Az ital és a drogok helyét az asztalitenisz vette át péntek és szombat estéinként.

A Pingpongdoki – mert a legtöbben így emlékeznek rá – gyógyíthatatlan optimista volt, s ez másokra is kisugárzott. A kamaszok nagy biztonsággal megérzik, hogy kibeen bízhatnak és kibeen nem. Faragó Sándorban bíztak, mi több kedvelték is. Nem csoda, hisz – mint azt önmaga írta: Debrecenben született, Óbudán élt, Szentendrén lakott. Valóban Óbudán élt, köztünk, másokért. Emlékét tábla és egy pingpong ütőkből épített emlékfal őrizze.

Sándor így fogalmazott: „*Nehéz a jó hangulatomat és azt a hitemet elvesztenem, hogy a világ szép, és egyre jobb lesz.*”

Úgy legyen.

*Bús Balázs, Óbuda-Békásmegyer
polgármesterének beszéde az emléktábla
avatásán*

Dr Faragó Sándor emlékverseny

2009. október 17.

Szabó Zsuzsa: megküzdött a boldogságáért

Sorozatot indítunk. Mivel nagyon ritkán találkozunk, és akkor is főleg a szakmáról beszélgetünk, a Hírpong szerkesztői elhatározták, hogy minden számban bemutatnak néhány segítőt. Most az erzsébeti klubot látogattuk meg, ami a Gyermekjóléti Szolgálat keretein belül működik. Bár többen is dolgoznak péntek esténként, az éjszakai pingpongnek két „lelke” van: Szabó Zsuzsa és Bartha György. Ismerkedjete meg velük.

Az édesanyám 42 éves volt, amikor én hatodik gyermekeként megszülettem 1963-ban. Féltestvéreim vannak, akik nálam jóval idősebbek. A háború, majd az azt követő évek nehézségein anyukám soha nem tette magát túl, ugyanakkor megtanult küzdeni az életben maradásért. 4 elemije volt és fűtő szakvizsgája, ez utóbbi nagy büszkesége, mert nőként kevesen mondhatják el magukról ezt.

A legkisebbként nekem már lényegesen több dolgot tudott biztosítani és mindig biztatott a tanulásra. Így én is megtanultam kitartóan és keményen dolgozni a céljaimért. Nyolcadik kerületikén Múzeum-kerti gyerek voltam, a napjaimat ott töltöttem egészen serdülő koromig. Szerintem nincs olyan öreg fa ott, amin nem lógtam, vagy bújócskáztam.

Másodiktól kezdve három évig versenyszerűen pingpongoztam, mely tudást a mai napig használom. Az olvasás szeretete kinyitotta előttem a világot és az olvasásnak köszönhetően egyre jobban tanultam. A Trefort, ahova jártam, akkoriban egy „elit képző” volt, így természetes volt, hogy én is tovább tanulok.

Amire az iskola nem tudott megtanítani, azt az élettapasztalat és később a tanító párom, Irénke néni igen. Eredményesen és

jól dolgoztunk együtt. Hagyta, hogy a saját magam feje után menjek és kipróbáljak új dolgokat, így kiegészítettük egymást és jó eredményeket értek el a tanítványaink. Azért, hogy azt csináljam, amit szeretek, évekig dolgoztam még újságkihordóként, takarítóként és bármit elvállaltam, ami adódott a tanítás vagy épp a tanulás mellett, hogy a megélhetésünket biztosítani tudjam.

1984-ben született a fiam, Tivadar és 1986-ban a lányom, Anikó. Mára felnőttek, büszke vagyok rájuk. Mindketten jó emberek, szorgalmasak és kitartóak abban, amit szeretnének elérni. Második férjem a mai napig mindenben támogat és mellettem áll, még akkor is, ha neki más a véleménye. Így azt csinálhatom, amit szeretnék.

A Pesterzsébeti Gyermekjóléti Központban, ahol most vagyok, jól érzem magam. Büszke vagyok arra, amit a csapat az elmúlt időben elért. A kollégáim kreativitása, nyitottsága fontos számomra. A pingpongot lehetőségnek tekintem a gyerekeknek is. Mindenki azt veszi ki magának belőle, ami neki fontos. Sport, szabadidős tevékenység, jó beszélgetés vagy melegedő és kaja... és ki tudja mi lesz belőle?

Bartha György: a Holdsugárban élő történelem

Újvidéken született, pedagógus családban. Pszichológusnak készült, de mivel az édesapja meglehetősen autokrata nézeteket vallott, ráadásul is nem bízott a fiában, nem engedte el Belgrádba egyetemre. Újvidéken pedagógiát lehetett tanulni, György tehát tanár lett, és hogy kifejezésre jutassa valahogy történész apja ellen való lázadását, magyar szakra ment. 77-ben végzett, és 26 évesen már apa volt. Ekkor már nagyon öregnek érezte magát az apasághoz, csak később döbbsent rá, hogy ellenkezőleg, túl fiatal volt.

Közben persze dolgozott, egy Magyarországon ismeretlen tárgyat tanított: magyar nyelvet, mint környezeti nyelvet, ami azt jelentette, hogy a szerb gyerekeknek tanította az anyanyelvét. Tito idejében ez volt a hivatalos elvárás, mindenkinek meg kellett ismerni a nemzetiségek nyelvét, ebből egy volt a magyar.

A diákok és szüleik utálták, ahol lehetett, elszabotálták az órákat, pedig errefelé nem volt idegen ez a gyakorlat, a monarchia idején is 5 hivatalos nyelv volt. Gyuri mindenesetre túl fiatal volt még ahhoz, hogy csak pénzért dolgozzon, tele lelkesedéssel, értelmes munkát szeretett volna, így hát felmondott.

Második munkahelye szintén iskola volt, ám itt már nem tanári állást kapott. Egy iskolai könyvtárát épített föl, és nagy büszkesége, hogy sikerült egy József Attila emlékszobát kialakítania. (Az ilyen cselekedeteknek a határon túl mindig jóval nagyobb a jelentősége, mint Magyarországon.) A szervezésben a Külügyi Intézet is részt vett, de egyébként is sok segítséget kapott Magyarországról.

1980 körül Jugoszláviában irracionálissá vált a világ. Tito meghalt, 90-re akkora lett az infláció, hogy egy átlagos havi fizetésből egy kg kenyeret és egy liter tejet lehetett venni, és ebben semmi költői túlzás nincs. Gyuri 1991 végén döbbsent rá, hogy ebből az országból mennie kell. Egy éjszaka dühöngésre ébredt a város. Mindenki kirohant megnézni mi van: felvirágozott tankok seregét látták, rajtuk részeg, gajdoló, üvöltöző emberekkel, akik indultak harcolni a horvátokkal. Közben persze a saját élete is zajlott, elvált, aztán 80-ban újránősült, és még két gyermeke, egy kislánya és még egy fia született. 1992-ben, immár 3 gyermekes apaként elvesztette az állását.

Ez azonban egy külön történet. Forrt a világ körülötte, ami egyrészt félelmet keltő volt, másrészt mindenki tudta, hogy történelmi szelek fújnak, mindenféle változtatásnak most van itt az ideje. Bartha Gyuri, aki habitusánál és neveltetésénél fogva is vonzódott a történelemhez, azt érezte, hogy egyrészt abban a korban van, amikor építenie kell a karrierjét, másrészt, ha valamit tenni szeretne az őt körülvevő közösségért, most kell ringbe lépnie. Így aztán alapító tagja lett az egyik újonnan alakult pártnak. Nagyon rövid idő alatt kiderült, hogy a politika nem az ő világa, nem elég taktikus ehhez, saját szavával élve, jó adag csökönységgel szorult belé.

Olyan, mint a szemellenzős ló, ezért utólag, bár keserűséggel emlékszik rá, de érthetőnek tartja, hogy kibuktatták a választásokon.

Ám, mivel továbbra is égett benne a vágy, hogy részt vegyen az új világ alakításában, szakszervezeti vezető lett az iskolában, ahol dolgozott. Sztrájkot szervezett, ám itt sem hazudtolta meg önmagát, egy összezejövetelről – nem is túl udvariasan – kiküldte a munkaadóját, az iskola igazgatóját. Ez az esemény könyvtárosi állásába került. Az már csak szomorú ráadás, hogy a sztrájk is megbukott. Három gyerekkel, munka nélkül, kisebbségi-ként élni egy a háború küszöbén álló országban – az egyetlen logikus választás az volt, hogy áttelepüljön a család Magyarországra.

1992 már Szegeden érte Bartha Gyurit, igaz, még a család nélkül, előrejött, hogy állást, lakást találjon, előkészítse a terepet a közös élethez. Lakott, ahol lehetett, távoli rokonoknál, barátoknál, ismerősöknél, és közben természetesen munkát keresett. Felesége Budapestre szeretett volna költözni, ő maga pedig Keszthelyre, így aztán kiegyeztek a Dunántúlban. Veszprémre esett a választás. 93-ban költöztek a városba, 94-ben pedig végre munkához jutott a családfő, nevelőtanár lett a GYIVI-ben. (Felesége annak idején szerb iskolákba járt, magyarul a mai napig nehezen ír és olvas, így a munkakeresésben hátrányosabb helyzetből indult.)

Úgy érezték, kezdenek egyenesbe jutni, ám hamarosan kiderült, hogy ez csupán káprázat. Egy év után lejárt a munkaszerződés, ez után a frissen áttelepült család sok mindenrel próbálkozott, hogy valahogy megvesse a lábát az új hazában. Gyuri árult újságot, volt betanított munkás, Füreden könyvtáros (ott a főnökét zavarta, hogy magasabb a képzettsége, mint az övé), aztán vállalkozásokat próbált indítani. Kőménymag-termesztéstől a játékaruházon át a csirkefarmig minden próbálkozása kudarcba fulladt. Végül 96-ban Lókútra került nevelőtanárnak, és bár itt is egy leépítés áldozata lett, 97-ben még gyorsan beiskolázták, és „gyermekjóléti szakemberré”

képezték. Ekkor fedezett fel egy csepeli állás-hirdetést, és föl is vették legújabb tanult szakmájával a gyermekjóléti szolgálathoz.

A család Pestre költözött, ami legalábbis a gyerekeknek nagy trauma volt, de a végső elszámolás mégis pozitív: a sok hányódás után megtalálták a helyüket. A csepeli családsegítőben Bartha Gyuri jól érezte magát, eszébe sem jutott volna eljőnni, ám visszautasíthatatlan és régóta várt ajánlatot kapott Erzsébetről: határozatlan idejű munkaszerződést ígértek. A biztonság volt az a varázsszó, ami kimozdította Csepelről. Itt utcai szociális munkás lett és nem mellesleg az éjszakai pingpong felelőse. (Ezt a felelősséget azért megoszthatja Szabó Zsuzsával, aki, mint volt versenyző, élvezti a játékot is, no meg a gyerekek előtt megnőtt tekintélyét is.) Az utcai munka nehéz, de előnyei is vannak. Nem kell pl. adminisztrálnia, az időjárás viszont nyilván jobban megviseli, mint az irodai dolgozókat.

Viszont úgy érzi, végre révbe ért, ha kicsit későn is. Ebben azért a történelemnek is komoly szerepet játszott. A munkáját szereti, tele van ötletekkel, és meg is becsülik. Beválasztották az utcai szociális munka módszertanának kidolgozásában résztvevő szakemberek közé. Úgy tervezi, hogy innen megynyugdíjba.

Éjszakai Forgatag a Mikulás jegyében Kecskeméten

2009. december 4-én pénteken 17.30 és 24 óra között. "Éjszakai forgatag" várta a kecskeméti fiatalokat. Az érdeklődők több előadást hallgathattak meg, voltak táncbemutatók, este héttől pedig éjszakai pingpong- és dart's verseny következett. A Mikulás jellegű a szétosztott szaloncukrok biztosították. A rendezvényt a Kecskeméti Spartacus Sportkör és Közösségi Tér, a Helpi Ifjúsági Iroda és az Eleven Széchenyivárosi Ifjúsági Klub közösen szervezte.

-

-

-

-

-

-

Szerkesztők: Veress Ágnes, Török Mónika

MA ÉJJEEL PÖRÖG VELÜNK!

Ha szeretnétek hirdetni magatokat, ilyen plakátokat tudunk küldeni A/3-as méretben. Mindenki beírhatja saját városát, az éjszakai pingpong idejét, és kiragaszthatja tetszőleges helyre és példányban. Érdeklődni a MÉSE központban lehet.

INGYEN
PINGPONGOZHATSZ,
JÁTSZHATSZ,
SPORTOLHATSZ A

KLUBJAIBAN!

WWW.HOLDSUGAR.HU

HELV:

PINGPONGEALVA

HELVSZÍN:

HOLDSUGÁR KLUB

IDŐPONT:

péntekenként 19h

SPORTÁGAK:

*Pingpong,
csocsó, foci*